

20.8.1952 – פטירת יצחק שדה

יצחק שדה נולד בלובלין שבפולין ב-10.8.1890. במלחמת העולם הראשונה התגייס לצבא האדום וקודם עד שהיה למפקד פלוגה. עם תום המלחמה, השתקע בעיר קרים והחל ללמוד באוניברסיטה. בשנת 1917 פגש יצחק לראשונה את יוסף טרומפלדור ונחשף לרעיון הציונות ורעיון ההגנה היהודית. בעקבות המפגש עם טרומפלדור, הצטרף יצחק לתנועת "החלוץ" בקרים ולאחר שטרומפלדור עלה לארץ, מונה ליושב ראש הארגון בעיר.

בשנת 1920 עלה יצחק לארץ ישראל ולקח חלק בהקמת גדוד העבודה, הצטרף לארגון ההגנה ופיקד בשנת 1921 על קורס המפקדים הראשון של ההגנה. בשנת 1937 עם הקמת פלוגות השדה (הפו"ש) יצחק מונה למפקד הפלוגות. בשנת 1941 כשהחליטה מפקדת ההגנה על הקמת הפלמ"ח יצחק מונה למפקד הפלמ"ח הראשון.

בתפקידו היה ליצחק חשוב לרתום את בני ובנות הנוער להשתתף במאבק, והוא חיזק זאת במאמרים שכתב. בנוסף, כתב רבות גם על ערך "טוהר הנשק". הוא גם נהג להביא למחנות הפלמ"ח את ידידיו אנשי הרוח, ביניהם המשורר נתן אלתרמן, על מנת שיכיר ויכתוב על הנושאים שהעסיקו את הצעירים.

בשנת 1945 מונה יצחק לרמטכ"ל בפועל של ההגנה, עד שהוחלף ביוני 1947 על ידי יעקב דורי. במלחמת העצמאות הופקד יצחק על הקמת שירות המשרוינים (שמ"ש), שהיווה את הבסיס לחיל השריון. במהלך המלחמה הוא נקרא לפקד על הגנת קיבוץ "משמרת העמק" ועל מבצע "יבوسی". בנוסף, במהלך המלחמה הקים יצחק את חטיבת השריון, חטיבה 8 ופיקד עליה במהלך מבצע "דני" ובקרבות בנגב. עם הקמת צה"ל קיבל יצחק שדה דרגת "אלוף". בתום המלחמה נאלץ יצחק להתפטר ולא שובץ בארגון המחודש של צה"ל. בשנותיו האחרונות היה חבר בעיריית תל אביב. ביום 20.8.52 נפטר ממחלה ממארת, והוא בן 62.

